

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314211440
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2314211440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobkyne: Ing. Mgr. D. Q., nar. X.X.XXXX, P. XXX, zastúpená advokátkou: JUDr. Diana Hrončeková, Komenského 10E, Banská Bystrica, proti žalovanej: V. P., nar. X.XX.XXXX, R. XXXX/XX, F. - F., zastúpená splnomocnenkyňou: Čibrík & Blazsek advokátska kancelária s.r.o., Hlavná 14, Šaľa, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 23C/161/2014-247 zo dňa 16. októbra 2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 99 ods. 1, 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku, § 149 ods. 4, § 42a ods. 1, 2 a § 116 Občianskeho zákonníka vecne odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Predmetom konania je určenie neúčinnosti dohody o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretej vo forme súdneho zmiaru, ktorý bol schválený uznesením Okresného súdu Galanta, č. k. 25C/212/2011-53 zo dňa 5.9.2011, právoplatným dňa 17.10.2011 podľa vtedy platného a účinného § 99 Občianskeho súdneho poriadku vo vzťahu k nehnuteľnostiam bližšie tam špecifikovaným. Súd predtým, ako pristúpil k dokazovaniu ohľadom splnenia podmienok úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu, skúmal, či je možné v zmysle § 42a OZ vysloviť neúčinnosť zmiaru, ktorý je hmotnoprávnou dohodou uzatvorenou v konaní pred súdom. Pričom súd jednoznačne dospel k záveru, že takto uzatvorenú hmotnoprávnú dohodu nie je možné napadať žiadnym z inštrumentov hmotného práva ako napríklad neplatnosť, odporovateľnosť, eventuálne omyl. Súdný zmier má dvojaku povahu, základom je hmotnoprávna dohoda sporových strán avšak v dôsledku procesnoprávnych konotácií (predovšetkým okolností, že táto dohoda sa neuzatvára izolovane, mimoprocesne) sa účinky zmiaru prejavujú v procese a to predovšetkým tým, že zmier je procesným inštitútom predstavujúcim surrogát rozsudku. Tento záver súdu podporuje aj Krajský súd Trnava vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23Co/439/2012 zo dňa 28.10.2013. V konaní bolo preukázané, že vo veci 25C/212/2011 žalovaná a v tom čase jej manžel, ktorý je dlžníkom žalobkyne, uzavreli súdný zmier a to tak, že pred otvorením pojednávania vo veci, strany po vzájomnej dohode ustálili, že do zaniknutej masy BSM patria nehnuteľnosti bližšie tam špecifikované, ktorých hodnota na základe súhlasného vyhlásenia strán bola stanovená na sumu 122 000 EUR. Za daného stavu by bolo zo strany súdu neúčelné a nehospodárne, ak by začal pojednávať a nariadil by vo veci dokazovanie a to už aj s

poukazom na dikciu vtedy platného a účinného § 99 ods. 1 O.s.p. Podľa vtedy platného a účinného § 99 ods. 3 O.s.p. schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku, rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiernu, ak je zmier podľa hmotného práva. neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu. Pokiaľ zmier, ktorý účastníci uzavreli by bol neplatný, bola tu daná zákonná možnosť toho z účastníkov, ktorý by týmto bol poškodený, aby v lehote do troch rokov odo dňa právoplatnosti uznesenia podal návrh na zrušenie takéhoto súdneho zmiernu, ktorý je v rozpore s hmotným právom z dôvodu, že nebola zachovaná zásada rovnosti podielu, prípadne z iného dôvodu. Súd na tomto mieste dopĺňa, že teraz platný a účinný zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok odstránil žalobu o neplatnosť zmiernu, čím de facto ešte väčšmi zdôraznil nedotknuteľnosť zmiernu prostriedkami hmotného práva. V predmetnom prípade účastníkmi uzavretá dohoda pred otvorením pojednávania vo veci ako súdny zmier bola súdom schválená a tým pádom táto dohoda bola povýšená na súdne rozhodnutie. Pričom tieto účinky zmiernu ako hmotnoprávnej dohody, ktorá nahrádza rozsudok ako meritórne rozsúdenie sporu zostali zachované aj podľa Civilného sporového poriadku a to aj napriek absencii výslovnej normy o účinkoch zmiernu, keď je doktrinálne nesporné, aké účinky zmier pre sporové strany vyvoláva. Vzhľadom na túto skutočnosť je jednoznačné, že dohoda, ktorú účastníci uzavreli resp. súdny zmier bola súdom schválená formou uznesenia a táto dohoda resp. súdny zmier tým, že bol súdom schválený nadobudol účinky právoplatného rozsudku, teda akoby súd rozhodol rozsudkom vo veci samej a preto je právne nemožné takúto dohodu úspešne napadnúť žalobou o vyslovenie jej neúčinnosti.

Pre úplnosť súd tiež uvádza, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa má voči teraz už bývalému manželovi žalovanej A. P. pohľadávku z titulu porušenia zmluvy o dielo, ktorú s týmto uzatvorila dňa 1.5.2008 a ktorá jej bola právoplatne priznaná rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9Cb/109/2009-855 zo dňa 16.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/168/2016 zo dňa 31.5.2017 a že k uzatvoreniu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva formou súdneho zmiernu, prišlo v čase, kedy žalovaná mala vedomosť o prebiehajúcom konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, avšak s poukazom na horeuvedené majú na zreteli princíp hospodárnosti a rýchlosti civilného sporového konania, súd nepokračoval v nadbytočnom dokazovaní úmyslu dlžníka A. P. ukrátiť žalobkyňu ako ani v dokazovaní, že žalovaná, u ktorej sa vedomosť o tomto úmysle predpokladá, ani pri vynaložení náležitej starostlivosti tento úmysel rozpoznať nemohla. Na základe uvedeného súd zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania výsluchom svedka znalca Ing. Kristiána Szekeresa PhD. ako aj znaleckým dokazovaním znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností. Čo sa týka návrhu žalovanej na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov: C. P., S. R., A. P., súd v ďalšom o tomto návrhu nerozhodol, nakoľko právny zástupca žalovanej v priebehu pojednávania vyhlásil, že žalovaná na vykonaní dôkazu výsluchom týchto svedkov netrvá.

3. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mal v spore plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom advokátky a to z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľka sa nestotožňuje s právnym posúdením súdu, že v danom prípade nie je možné sa účinne domáhať čiastočnej neúčinnosti, nie neplatnosti, ako to rozvádza súd v odôvodnení, dohody o vyporiadaní BSM, ktorú účastníci uzavreli vo forme súdneho zmiernu pred otvorením pojednávania. Poukázala na § 159 ods. 1 O.s.p. platného v čase uzavretia predmetnej dohody o vyporiadaní BSM vo forme súdneho zmiernu, ktorý má účinky rozsudku, doručený rozsudok už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Zároveň poukázala aj na § 159 ods. 3 O.s.p. podľa ktorého len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Schválený zmier, keďže ním nebolo rozhodnuté o osobnom stave, nie je záväzný pre žalobkyňu, nakoľko nebola účastníkom tohto konania. Ak potom ide o hmotnoprávny úkon, ktorý je zároveň platný a ktorým v zmysle ust. § 42a Občianskeho zákonníka došlo k ukráteniu uspokojenia jej pohľadávky, nič nebráni tomu, aby takémuto hmotnoprávnemu úkonu úspešne odporovala a domohla sa vyslovenia jeho neúčinnosti voči jej osobe. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo 163/2007. Z uvedeného dôvodu je potom odôvodnenie súdu nepresvedčivé a absolútne nedostatočné, pokiaľ ide z jeho strany o poukázanie na ustanovenie vtedy platného a účinného § 99 ods. 3 O.s.p., ktoré rieši otázku neplatnosti zmiernu pre rozpor s hmotným právom, keď odporovateľnosť sa je možné domôcť len voči platnému právnemu úkonu. Ďalej dôvodila tým, že súd neprihliadol pri výklade príslušných zákonných ustanovení

na účel a zmysel zákona a poukázala na rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí 1VCdo 2/2017. Nemožno sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že dohoda o vyporiadaní BSM uzatvorená a schválená vo forme súdneho zmiernu, je nepostihnuteľná odporovateľnosťou právneho úkonu, takýto výklad popiera samotný účel zákona na ochranu veriteľa brániť sa účinkom takých právnych úkonov dlžníka, ktoré sú vykonávané na ukrátenie veriteľa. Zároveň poukázala, že veriteľ môže právnomu úkonu dlžníka odporovať aj v prípade, že sa tento právny úkon stal predmetom súdneho konania medzi dlžníkom a osobou, ktorá s ním tento úkon uzavrela. Okolnosť, že odporovaný právny úkon bol predmetom iného konania, že v tomto konaní bolo nadobúdateľovi prisúdené nejaké plnenie z tohto odporovaného právneho úkonu a pod., nemá na konanie o odporovacej žalobe žiaden vplyv, avšak s výnimkou prípadu kedy by v takomto konaní bola konštatovaná neplatnosť právneho úkonu. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 30Cdo 3302/2006. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že nešlo o autoritatívne rozhodnutie súdu vo veci žaloby o vyporiadanie BSM medzi manželmi, ale išlo o dohodu predloženú účastníkmi pred otvorením pojednávania. Podľa jej názoru nemožno hovoriť o hmotnoprávnom úkone, ktorému by bolo možné odporovať a súhlas žalovaného so žalobou na vyporiadanie BSM procesným úkonom a nie hmotnoprávnym, s ktorým by zákon spájal právne účinky a preto nemožno považovať za hmotnoprávny úkon dlžníka, ktorému by bolo možné odporovať. Iná situácia je v prípade, ak súd nerozhoduje autoritatívne kedy účastníci požiadajú o schválenie zmiernu, teda o schválenie hmotnoprávneho úkonu spôsobom neodporujúcim zákonu. Dohoda o vyporiadaní BSM je hmotnoprávny úkon, na tom nič nemení ani skutočnosť, že tento úkon bol schválený súdom ako zmier. Pokiaľ táto dohoda o vyporiadaní BSM je platným právnym úkonom, sú splnené podmienky na jej odporovanie a to aj v prípade, že bola schválená súdom. Inak by bol popretý účel a zmysel zákona na ochranu veriteľa pred úkonmi dlžníka. Ďalej poukázala aké inštitúty upravuje hmotné právo a procesné právo a podľa jej názoru nie je možné inštitúty procesného práva slúžiace na výkon hmotného práva zneužiť na poskytnutie ochrany dlžníkovi v rozpore s účelom a zmyslom ustanovení hmotného práva slúžiaceho na ochranu veriteľa. Išlo by o obchádzanie zákona a zneužitie práva. Takýto výklad a postup zakladá porušenie práva žalobkyne na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Argumentácia súdu prvej inštancie s odvolaním sa na rozhodnutie krajského súdu v obdobnej veci je neudržateľná a to z dôvodu, že v danom prípade nejde o odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR ani Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR osobitne ktorému by bola zverená kompetencia na zosúladenie rozdielnej rozhodovacej praxe senátov Najvyššieho súdu SR. Tvrdí, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bolo porušené jej právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie a preto sa domáha, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaná odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalobkyne sa nevyjadрила.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

10. Predmetom konania je požiadavka žalobkyne na určenie, že zmier uzatvorený medzi A. P., nar. XX.XX.XXXX a žalovanou, ktorým došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva žalovanej a A. P. a ktorý bol schválený uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 25C/212/2011-53 je vo vzťahu k nehnuteľnostiam stavba rodinného domu, súpisné číslo XXXX, na parcele číslo 3891, parcela č. 3891 o výmere 107 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parcela č. 3892 o výmere 1482 m², druh pozemku záhrady, všetky zapísané na LV č. XXXX vedeného pre okres Šaľa, obec F., kat. územie F., zapísaný do katastra nehnuteľností záznamom pod Z 2930/11 zo dňa 17.10.2011, je voči žalobkyni právne neúčinný a žalobkyňa je oprávnená uspokojiť svoju pohľadávku výkonom rozhodnutia na uvedené nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie vychádzajúc z výsledkov dokazovania dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a preto bola zamietnutá. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobkyne je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie právne správne posúdil uplatnený nárok.

11. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré žalobkyňa uvádzal v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

12. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 Civilného sporového poriadku zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku viazaný aj dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 Civilného sporového poriadku dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

13. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na

dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami strán. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesto pre dohady a domnienky. V odôvodnení rozhodnutia súd teda uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ktoré dôkazy v konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné.

14. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobkyňou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa žalobkyňa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

15. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu, viedli k potrebe zamietnutia žaloby. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nie sú splnené zákonné podmienky pre určenie neúčinnosti schváleného súdneho zmiernu, ktorý má účinky právoplatného rozsudku. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

18. Žalobkyňa v odvolaní opakuje argumentáciu uplatnenú v prvoinštančnom konaní, z ktorej vyplýva, že súdom schválený zmiernu je hmotnoprávny úkon, ktorým došlo k uspokojeniu pohľadávky žalobkyne, a preto jej nič nebráni, aby takémuto hmotnoprávnemu úkonu úspešne odporovala a domohla sa vyslovenia jeho neúčinnosti voči osobe žalobkyne.

19. Zmierom sa rozumie dohoda účastníkov uzavretá v priebehu konania, ktorou si upravujú svoje práva a povinnosti. Súdnym zmiernom podľa § 99 O.s.p. sa stáva zmier v prípade, ak súd dohodu účastníkov uznesením schváli. Súd v zásade dohodu účastníkov schváli, ak to povaha veci pripúšťa a dohoda účastníkov nie je v rozpore s hmotným právom. Súd sa má o zmier vždy pokúsiť. Povaha veci pripúšťa uzavretie zmiernu spravidla vo veciach, v ktorých sú účastníci v typickom dvojstrannom pomere, ak hmotnoprávna úprava nevylučuje, aby si medzi sebou upravili právne vzťahy dispozitívnymi úkonmi. Pri rozhodovaní o schválení zmiernu je súd povinný skúmať, či zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi. Predpokladom pre schválenie zmiernu nie je zistenie skutkového stavu veci v takom rozsahu, aký je inak potrebný pre autoritatívne rozhodnutie súdu. Dokazovaním je však potrebné zistiť skutkové podklady pre posúdenie, či zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi kogentnej povahy, poprípade či ich neobchádza. Pokiaľ v tomto smere nepostačujú zhodné tvrdenia účastníkov, vykoná súd dôkazy navrhnuté účastníkmi, poprípade i iné dôkazy, ktoré vyšli v konaní najavo. V prípade právoplatného uznesenia o schválení zmiernu, nadobúda takéto uznesenie účinky právoplatného rozsudku, to znamená, že je exekučným titulom a zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.10.2010, sp. zn. 5MCdo 11/2009).

20. V konaní bolo preukázané, že v konaní vedenom pod sp. zn. 25C/212/2011 žalovaná a jej manžel, ktorý bol dlžníkom žalobkyne, uzavreli súdny zmier predmetom ktorého bolo vyporiadanie vecí nadobudnutých v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pričom súd zmier schválil uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2011. K zrušeniu súdneho zmiernu nedošlo. Schválený súdny zmier má účinky právoplatného rozsudku, to znamená, že je exekučným titulom a zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Dohodu manželov o vyporiadaní vecí nadobudnutých v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, je možné napadnúť zo strany veriteľa žalobou o neúčinnosť právneho úkonu. Pokiaľ však strany sporu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavru počas konania zmier o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a súd zmier schváli, teda rozhodne vo veci samej, nemožno napadnúť zmier žalobou o neúčinnosť schváleného zmiernu, nakoľko ide o súdne rozhodnutie a je vylúčené domáhať sa odporovateľnosti súdneho rozhodnutia.

21. Pokiaľ odvolateľka poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 30Cdo 3302/2006, išlo o prípad nesúvisiaci s predmetom posúdenia v danej veci, týkal sa určitosti prejavu, formulácie a vymedzenia predmetu prevodu.

22. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky, už nespôsobilí ovplyvniť posúdenie veci, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

23. Súd prvej inštancie v posudzovanej veci v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav vykonaním potrebných a stranami navrhnutých dôkazov a nakoľko žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn. že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil (vrátane rovnako správneho rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania strán, ktoré inak odvolaním ani spochybnené neboli a v prípade ktorých ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody ich nesprávnosti).

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

25. Senát krajského soudu přijal rozhodnutí poměrem hlasů 3:0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připuštěná (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatří do právomoci soudů,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej věci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej věci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).